

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316207478
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316207478.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členov senátu JUDr. Terézie Mecelovej a JUDr. Martina Holiča v právnej veci žalobcu: Mesto Šaľa, Námestie Svätej Trojice 1953/7, Šaľa, IČO: 00 306 185, proti žalovaným: 1/ Z. D., nar. XX. I. XXXX, bytom D. - D., T. XXXX/XX, 2/ S. D., nar. X. Q. XXXX, bytom D. - D., T. XXXX/XX, žalovaní 1/, 2/ zastúpení: JAVOR-TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., Bratislava, Stará Vajnorská cesta 37, IČO: 36 264 750, o 1.330,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo 7. apríla 2017 č. k. 26C/190/2016-55 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Galanta z 10. januára 2018 č. k. 26C/190/2016-83 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti náhrady trov konania m e n í tak, že žalovaní 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

II. Žalovaní 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konania a vrátení súdneho poplatku 72,80 eur žalobcovi. Súčasne rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva. Opravným uznesením opravil výrok uznesenia v časti náhrady trov konania tak, že žalovaným 1/, 2/ sa náhrada trov konania nepriznáva. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 144, § 145 ods. 1, 2, 3, § 146 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskoršieho predpisu), § 11 ods. 3 veta prvá, ods. 4, ods. 6 písm. b/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Vecne zdôvodnil zastavením konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom, a to bez súhlasu žalovaných, pretože k späťvzatiu došlo skôr než začalo predbežné prejednanie sporu. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 256 ods. 1 CSP, s poukazom na zavinenie zastavenia konania žalobcom, v dôsledku čoho žalovaným 1/, 2/ vznikol nárok na náhradu trov konania. Z dôvodu, že žalovaným trovy konania nevznikli, súd im ich náhradu nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podali včas odvolanie žalovaní 1/, 2/ v časti výroku o náhrade trov konania, navrhujúc jeho zmenu priznaním náhrady trov konania žalovaným 1/, 2/ v rozsahu 100%. Odvolanie odôvodnili tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. V prejednávanej veci zastavenie konania zavinil žalobca. Preto nárok na náhradu trov konania vznikol žalovaným. Žalovaní namietali nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie, že im trovy konania nevznikli. Bol podaný odpor žalovaných proti platobnému rozkazu, prílohou ktorého bolo splnomocnenie žalovaných na právne zastúpenie udelené právnej zástupkyňi. Podanie odporu bolo nevyhnutné na ochranu ich práv, v dôsledku čoho im vznikli trovy konania, konkrétne trovy právneho zastúpenia.

Žalovaní majú preto nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej).

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázal na skutočnosť, že nezavinil zastavenie konania. Podal žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vzhľadom k tomu, že žalovaní užívajú mestský nájomný byt bez platnej nájomnej zmluvy a bez toho, aby za užívanie bytu platili žalobcovi primeranú úhradu. Napriek rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 73/2016, ktorý potvrdil rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 10Co/169/2013, nájomcom predmetného bytu je I. G.. Žalovaní však napriek viacerým výzvam byť nevypratali a odmietli platiť úhradu, čím žalobcovi spôsobili škodu a preto bol nútený podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže v priebehu konania prebiehali rokovania o predaji predmetného bytu nájomcovi M. G., pričom odpredaj bol podmienený vyrovnaním dlhu, ktorý súvisel s týmto bytom, nájomca sa rozhodol v záujme vyriešenia sporu zaplatiť tento dlh, aj napriek tomu, že požadovaný nárok neuznal z titulu neuhradeného nájmu.

4. Žalovaní 1/, 2/ v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu poukázali na tvrdenie samotného žalobcu, že predmetný byt mal v nájme Milan Sláma, ktorý bol povinný uhrádzať nájomné, ako aj plnenia spojené s nájmom bytu. Tento svoj záväzok podľa tvrdenia žalobcu p. Sláma splnil. Žalobca by sa preto ďalšou platbou za užívanie bytu, popri nárokoch z nájomnej zmluvy, bezdôvodne obohacoval. Čo znamená „dlh, ktorý súvisel s týmto bytom“, ako uvádza žalobca, je pre žalovaných neznáme. Keby sa žalobca vyjadroval presne, vecne a riadne by dbal na plnenie práv a povinností titulom nájomných zmlúv, tieto by uzatváral v takom znení, aby boli platné, nemusel by podávať nezmyselné žaloby a súd by neprejednával niekoľko právnych sporov, ktorých vznik zavinil žalobca amatérskym výkonom práv a povinností. Žalobca procesne zavinil zastavenie predmetného konania.

5. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1/, 2/ je dôvodné.

6. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. V posudzovanej veci súd prvej inštancie správne konštatoval, že zastavenie konania zavinil žalobca, ktorý vzal žalobu späť a preto v zmysle § 256 ods. 1 CSP vzniklo žalovaným 1/, 2/, ako protistrane, právo na náhradu trov konania.

8. Nesprávne však súd prvej inštancie dospel k záveru o nepriznaní náhrady trov konania žalovaným 1/, 2/, s odôvodnením, že žalovaným 1/, 2/ trovy konania nevznikli. Uvedený záver nemá oporu v obsahu spisu, z ktorého vyplýva, že žalovaným 1/, 2/, zastúpeným právnym zástupcom, trovy konania vznikli (predovšetkým trovy právneho zastúpenia). Žalovaným 1/, 2/ preto náhrada trov konania mala byť priznaná.

9. Argumentácia žalobcu o nezavinení zastavenia konania žalobcom nebola správna, pretože k späťvzatiu žaloby nedošlo v dôsledku správania žalovaných 1/, 2/, ale pre správanie sa tretej osoby (nájomcu bytu). Zodpovednosť za zastavenie konania preto nemohli niesť žalovaní 1/, 2/.

10. Podľa § 388 CSP odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti, ktorým bol opravený výrok napadnutého rozhodnutia, a to tak, že žalovaní 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní 1/, 2/ boli v odvolacom konaní úspešní, preto im vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v odvolacom konaní neúspešnom. Žalovaným 1/, 2/ bola preto priznaná i náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.